

РЕШЕНИЕ

№ 144

гр. София, 28.02.2024 година

Върховният касационен съд на Република България, второ наказателно отделение, в съдебно заседание на деветнадесети януари две хиляди двадесет и четвърта година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Биляна Чочева
ЧЛЕНОВЕ: Бисер Троянов
Петя Шишкова

при секретар Галина Иванова и в присъствието на прокурора от ВКП Калин Софийски, като изслуша докладваното от съдията Шишкова КНД № 1102/23 г. по описа на Върховния касационен съд, за да се произнесе, взе предвид следното:

Касационното производство е по реда на чл. 346, т. 1 от НПК.

Образувано е по повод на постъпил протест с допълнение към него от прокурор в Софийска апелативна прокуратура срещу присъда № 26 от 02.10.2023 г., постановена по ВНОХД № 540/2023 г. по описа на Апелативен съд - София, с която първоинстанционната присъда № 460003 от 01.11.2022 г. по НОХД № 570/20 г. на Специализирания наказателен съд е отменена в частта, с която подсъдимите Д. Й., И. А., Г. Р., Д. К. и А. А. са признати за виновни в осъществяване на престъпление по чл. 321, ал. 3, вр. ал. 2 от НК и им е наложено наказание, като вместо това са признати за невиновни и са оправдани по така повдигнатите им обвинения. Присъдата е потвърдена в останалата ѝ част по отношение на оправдаването на двама от подсъдимите за престъпления по чл. 302, т. 1 и чл. 304а от НК, както и за част от периода на съществуването на организираната престъпна група.

В протеста и допълнението са релевирани и касационните основания по чл. 348, ал. 1, т. 1 и т. 2 от НПК и се иска отмяна на присъдата и връщане на делото за ново разглеждане от друг състав на въззивния съд. Не са изложени доводи в подкрепа на искането.

В съдебно заседание представителят на касационната прокуратура не поддържа протеста.

Защитниците на Й., А., Р., К. и А. намират протеста за неоснователен и изтъкват липсата на изложени съображения за отмяна на присъдата. От защитниците на подсъдимите Р. и А. в срока по чл. 351, ал. 4 от НПК са постъпили писмени възражения, в които се обръща внимание на „бланкетния“ характер на протеста и се поддържа, че анализът и оценката на

доказателствените материали са всеобхватни и точни, а правните изводи са правилни.

Самите подсъдими желаят присъдата да бъде оставена в сила.

Върховният касационен съд, второ наказателно отделение, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка на атакувания съдебен акт в пределите по чл. 347, ал. 1 от НПК, намери следното:

Протестът срещу присъдата е постъпил в срок, но съдържащото се в него твърдение за неправилност и незаконосъобразност на присъдата не е било мотивирано. С разпореждане № 233/23.10.2023 г. на съдията-докладчик от въззивния съд са дадени указания на прокурора в 7-дневен срок да отстрани нередовностите, като посочи какви точно нарушения на материалния и процесуалния закон са допуснати, както и данните в подкрепа на наведените отменителни основания. В отговор на 30.10.2023 г. е постъпило допълнение към касационния протест, преписи от което са изпратени на подсъдимите и делото е администрирано на ВКС.

След като се запозна с допълнението, настоящият съдебен състав констатира, че с него не са изпълнени указанията за привеждане на протеста в съответствие с чл. 351, ал. 1 от НПК, не са отстранени нередовностите му, в резултат на което той не е годен да произведе суспензивно и деволутивно действие и да предизвика касационна проверка на постановената присъда от Софийски апелативен съд. Пропускът на съдията от въззивния съд да приложи разпоредбата на чл. 351, ал. 5, т. 1 от НПК не санира липсата на дължимото съдържание на протеста, поради което той следва да бъде оставен без разглеждане от касационната инстанция.

Изложението на оплакванията срещу присъдата започва с последния абзац на стр. 4 от допълнението към протеста. Те се изразяват в описание на негативните субективни изживявания на прокурора породени от правните изводи на съда, като заявява, че не може да възприеме, че наличието на организирана престъпна група не е доказано, и че не може да се съгласи със заключението, че подсъдимите са свързани само от професионални взаимоотношения. Следва декларация за допуснати съществени процесуални нарушения при анализа и оценката на доказателствената съвкупност, без да се конкретизира кои доказателства и доказателствени средства се визират, нито какви са нарушенията. Претендираното нарушение на материалния закон не е изведено като самостоятелно такова, а като последица от процесуални нарушения.

Единствената конкретика, която съдържанието разкрива, е възражението срещу изключването от доказателствените материали на показанията на осем от свидетелите, дадени в хода на досъдебното производство. Доколкото според прокурора с това свое решение съдът е допуснал съществено процесуално нарушение, следва да се приеме, че в този случай изискването за посочване на касационно основание е изпълнено. Това, обаче, не е достатъчно, за да се приеме протестът за редовен, тъй като липсват данните, които го подкрепят. Съществено в случая е обстоятелството, че въпросните показания не са

„игнорирани“, както се е изразил прокурорът, а са приети за недопустими след изключително задълбочена и обстойна преценка, основана на вътрешни и международни актове, на теоретични разработки на водещи преподаватели по наказателен процес, на практиката на националните съдилища и ЕСПЧ. Съображенията на въззивния съд по въпроса за приобщаването на показанията от досъдебното производство на тези свидетели са изложени в раздел IV от мотивите към присъдата и са с обем от около петнадесет страници (от стр. 40 до стр. 56 от мотивите). Срещу нито един от аргументите не се възразява в протеста, поради което е напълно неясно на какво се основава тезата за допуснато съществено процесуално нарушение.

Водим от горното, Върховният касационен съд, второ наказателно отделение,

Р Е Ш И:

Оставя без разглеждане постъпилия касационен протест и допълнението към него срещу присъда № 26 от 02.10.2023 г. по ВНОХД № 540/2023 г. на Софийски апелативен съд.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:

1.

2.